

U:

PROTOKOLL fört vid förhör med advokat

PER SVENSSON.

Förhöret hållet på Rikskriminalpolisen,
fredagen den 26 september 1997 med början
kl. 1320.

Förhørsledare: Krkom Paul Johansson.

Närvarande är också cå Jan Danielsson och bitr
cå Kerstin Skarp.

F=krkom Paul Johansson

S=adv Per Svensson

D=cå Jan Danielsson

K=bitr.cå Kerstin Skarp

Advokat Svensson är underrättad om att detta är en fortsättning till tidigare
hållet förhör i Sundsvall. Detta förhör hölls den 19 december 1996.

F: Ja, Per Svensson, kan du inledningsvis redogöra för i kronologisk
ordning för dom sammanträffanden du haft med [REDACTED] från första
till sista sammanträffandet.

S: Det är ju väldigt många kontakter per telefon då först där det ju sista åren
var så att han pratade väldigt mycket med min sekreterare som också är

8/10 - PJP
A

min hustru, [redacted] Dom blev till och med personliga vänner, så han skickade ju julchoklad och blommor och så vidare. Men när jag hade ärenden då, nådeärenden eller resningsärenden. Brevbombsdelen kom ju upp också till prövning igen, då besökte jag ju honom och som vi hade personliga kontakter så att vi möttes, och vad jag minns så besökte jag honom bra många gånger på Norrköpingsanstalten.

F: Ursäkta, kan du börja från första sammanträffande?

S: Ja, vi kan ta det också.. Det uppdrag jag fick, det var alltså 1985, då blev vi uppringda av advokatbyrån ifrån Svea Hovrätt, det gällde ett akut advokatbyte där den s.k. bombmannen då var dömd till livstid utav Tingsrätten. Det målet skulle prövas i Hovrätten och man hade satt ut det till huvudförhandlingar, jag tror till och med att huvudförhandling inleddes. Dom hade, dom bar in honom och han matstrejkade och han krånglade för att han hade begärt att få mig, men fick det inte och jag hade förklarat mig villig att ta det och efter en ganska hård fight om det här.

Jag har för mig att Högsta Domstolen förordnade mig också, när han då höll på och hungerstrejka och krånglade och varför han ville ha mig, det är ganska intressant. Det var då, att tidigare försvarare ville inte lyfta in i det stora bombmålet det här sängkamarjävet. Den försvararen ansåg att det var ju att föra bevisning om ett motiv för att spränga villan här då, att det slog tillbaka mot honom själv, men han var väldigt tjurig, så han krävde att det skulle in i målet och jag lyssnade ju på honom då. Jag hade inga betänkligheter, vill han ha in det så får han väl det då. Och han fick förtroende för mig då och jag började jobba med det här.

Jag företrädde honom då i det här stora bombmålet och när domen föll då i slutet av december 1985, det var ju då han hade den här häftiga reaktionen, att han skulle hämnas och sen berättade han ju för mig då, om, så småningom sina kontakter med Christer Pettersson så det är det vi ska beröra i förhöret och har berört det i tidigare förhör. Sen...

F: Hur många kontakter hade du, från första kontakten och under själva rättegången och sen...

S: Det blev ju nästan varje vecka nu under, förberedelser för rättegången och sen, efter sen domen hade fallit, om det var den 20 eller 22/12 1985 så ansökte vi om prövningstillstånd. Då hade jag intensiva kontakter med honom också och sen...

F: På vilket sätt då?

S: Ja, vi träffades ju för att lägga upp en strategi inför HD.

F: Du besökte honom då?

S: Ja, jag tror att det var på Österåker. Jag tror han satt på Österåker. Sen kom då någon gång i..., om det var mars, april, avslaget från HD. Det tog en väldigt tid. Normalt så kommer ju ett avslag från HD på en häktad person väldigt snabbt, men det här var en mycket krånglig historia. Så det tog några månader och när då det slutgiltiga kom, det var då han hade det här hätska utfallet om att Palme dog för horbockens skull eller nånting och det

yttrandet fälde han då ett par tre månader efter sedan Palme var skjuten. Sen då framöver, så handlar det om att få resning. Jag var med om åtskilliga resningsansökningar, men det viktigaste då, det var att brevbombsdomen var inskriven som ett moment, var en av hörnpelarna för en fällande domen i stora bombmålet, och då ville han ha resning. Det som blev absolut viktigast då, det var att få resning i brevbombsmålet och att lyfta fram det här sängkammarjävet offentligt.

F: Hur skedde det här praktiskt? Besökte du honom...

S: Ja, jag besökte honom.

F: ... och gick igenom det här?

S: Ja, jag besökte honom.

F: Var det någon frekvens på dina besök hos honom?

S: Nej, det är ju för varje resningsomgång så, det var säkert två, tre, kanske fyra besök. I början var det på Norrköpingsanstalten, sen blev det på Kalmaranstalten. Jag har för mig att jag var på Tidaholm, Kumla. Han cirkulerade ju på alla. Ja, sen då fick vi ju, efter tre försök, så fick vi upp brevbombsmålet. Det blev resning. Det var avslag med tre två en gång också och sen fick han resning och då hade det gjorts en lagändring och sen prövades brevbombsmålet i Svea Hovrätt och han blev frikänd och då trodde han ju då att himlen hade öppnat sig för honom.

F: Var, när är vi inne nu i tidsmässigt?

S: Ja, kan det vara 1989, 1990, att den friande domen i Svea Hovrätt kom, tror jag, 1990 någon gång på vinter.

F: Var det ditt sista officiella uppdrag för [REDACTED]

S: Nej, det var det inte. För då, när han var friad från brevbomben, då ansåg han ju att det var självklart och få resning i stora bombmålet, eftersom en hörnsten i den fällande domen var just att han var dömd för brevbomben och då fick han ju, efter ett.. Ja, det jobbades upp, en mycket seriös resningsansökan och då blev det avslag där och sen gjordes det ytterligare en resni.., ett försök till resning. Avslag igen och så växlade vi in på att söka nåd, men han var ju motståndare till att söka nåd från början, därför att han sade att jag är oskyldig och en oskyldig ska inte söka nåd. Det är ungefär som att erkänna sig skyldig. Och sen tror jag det var, 1991 någon gång, första gången vi fick indikationer på ohälsa, men jag uppfattade det som psykiskt ohälsa, men jag har förstått sedan att det var ryggen och ljumskarna och, ja benen, han hade, ja tyckte han fick dålig fysik. Började få ont i ryggen och det hade kanske att göra med att han kände av levercancern tidigt, men jag fick honom att gå med på att vi skulle söka nåd. Men sen hösten.. Ja, det blev avslag. Han blev än mer, mer och mer hatisk och det var i takt med alla dessa avslag som han började och berätta då och ge detaljer och antydningar hela tiden. Vid varje träff gav han antydningar om att han låg bakom mordet på Olof Palme.

F: Så då kan du tidsmässigt bestämma ungefär då när det började?

S: Ja, det började när han var friad för brevbomben, men fick avslag på den första resningsansökan efter brevbomben. Då började han att hela tiden ge mig indikationer på hur det gick till, sen har jag ju förstått, att det fanns ett samband redan när domen föll 1985 i december och när han fick avslag på prövningstillstånd, så att den gjöts fast den här livstidsdomen, men detaljerna han lämnade ifrån sig, skrifter och dokument och så vidare, det är när resningsansökan avslås i stora bombmålet, efter att han är friad i brevbombsmålet och sen när han blev sjuk, då jobbade han för att få ge sitt testamente som han kallade det för, och det där var ju mycket tillkrånglat.

Först ville han att en präst som hette [REDACTED] [REDACTED] och jag skulle vara närvarande och sen blev han akut sjuk och då började han och prata om att han skulle ha två journalister närvarande och då skulle han berätta om det här för dom då, det han hade berättat för mig. Och sen skickade han dom här testamentspapprena till mig och.., för han ville inte skriva testamentet på kåken. Han vill lämna testamentet i frihet. Det var ett krav som han hade och han ville inte fylla i det här för det skulle fastna hos åklagaren, som han sa, eller fastna hos polisen och då skickade han själva papperna till mig och sen på telefon så, så sattes dom här rubrikerna och så ville han att testamentet skulle göras upp på telefon och det sa jag ifrån, att ska du göra det, ska det vara skriftligt, så ska det vara du själv som gör det. Och då hade jag ju de där papperen med dom rubriker som jag hade skrivit till då och sen, nästa steg, det var då att han ringde mig och krävde att, som han sa, plitarna skulle bort från sjuksalen och sen ville han träffa de här två journalisterna och då sas det nej till det, att han fick inte ligga obevakad. Och då blidde det ingenting utav och sen så, så sa jag det, att jag måste..

Jag kommer och hälsar på dig. Jag ska. Jag kommer till dig, så ska vi se om vi kan finna någon lösning på det här.

F: När ungefär var det här, avslag på att få bort vakterna.

S: Ja, det är 1993 någon gång, om det kan vara februari, mars eller något sånt där och sista kontakten jag hade med honom, det var över en TV-länk. Jag var med i Svar Direkt tror jag, med Siwert Öholm och där [REDACTED] då uppträdde från sjukbädden och vi fick prata med honom direkt vid sjukbädden. Det var sista kontakten. Jag besökte honom inte personligen den tid han låg på det här sjukhuset. Kommer inte ihåg exakt var det var i dag, om det var Skövde eller något sånt där.

F: Så sista kontakten, den är någon gång 1993?

S: Ja, sista kontakten jag har med honom, det bör vara i mars, februari, mars 1993. För jag minns, det var särskild problematik då med att han hade ändrat sig. Jag sa, att den sista resningsansökan med min hjälp, den avslogs någon gång i september 1992 och sen sa jag ifrån, och då släppte han det här med att det skulle vara någon mer resningsansökan, utan det handlade om att han skulle ge sitt testamente och han ville göra det i frihet och han ville bli benådad då med hänvisning till sjukdomen, men det blev ju inte så. Han fick ju inte nåd. Det avslogs ju gång på gång det där. Det söktes nåd varje vecka och det blev avslag hela tiden. Men sista kontakten jag hade, det var i, tror jag var det här programmet Svar Direkt, eller om jag hade något telefonsamtal sedan också, sen kom det ganska dramatiskt det beskedet att han var död.

F: Om vi går tillbaks lite grann då i tiden och tar det första mötet med honom, eller sammanträffandet, eller kontakten där han börjar den här..., berätta om det här med mordet på Olof Palme, det som du i tidigare förhör kallat erkännandet. Har du möjlighet att återge vad [REDACTED] sa, konkret, vad [REDACTED] har använt för uttryck och vad han har sagt och så vidare, utan att göra några värderingar så att säga, konkreta uttryck efter bästa förmåga.

S: Det första han sa när livstidsdomen föll, det var att han skulle ta en blodig hämnd och att dom jävlarna vet inte vem dom leker med. Det sa han samma dag alltså, den 22/12 1985. Sen när domen vann laga kraft, då sa han, att Palme fick plikta med sitt liv för horbockens skull. Det var hans kommentar och då var livstidsdomen fastställdes, det är ju i samma moment som HD säger, ej prövningstillstånd. Sen sa han.. Vi gör ett hopp. Sen sa han nånting som jag minns väldigt väl, det var när den friande domen kom i brevbombsmålet 1990. Då sa han, att hade jag fått den här domen för tio år sedan då hade Palme levat i dag, och det är exakt hans ord. Hade jag fått den här domen för tio år sedan, det är alltså 1990.., det går ju att kolla när den ordinarie brevbombsdomen föll, men jag har för mig, att den här processen var i slutet på 70-talet. Så det stämmer nog ganska bra tidsmässigt.

Det är dom tunga uttalanden han gjort, sen hade han en kommentar, en spontan kommentar där han var förbannad på Christer Pettersson. Han krävde alltså att alla som jobbade under honom skulle lyda. Han var väldigt pedant. Allt skulle vara exakt som det var planerat och det var när han

fällde kommentaren, att allting blir fel, allting blev fel. Då förklarade han det med att [REDACTED] hade sprängt oskyldiga och att han hade förhindrat då att oskyldiga skulle dödas då, om det var på socialkontoret i Tensta, men allting blev fel och Kungen skulle ju dö först. Det var den kommentar han hade. Och det var när vi träffades första gången och han vill ju söka resning direkt sen HD hade sagt nej. Vi började ju då jobba på resning ganska direkt, så att det uttalandet gjorde han 1986, några månader efter det han hade sagt att Palme fick plikta med sitt liv för bombens skull. Det är det han har gett mig. Såna här.., och uttalanden som man inte behöver tveka om vad han menar.

F: Det här med att man skulle hämnas på samhället och man skulle skjuta Kungen först och Palme sen. Utvecklade han det där och hur uttryckte han sig?

S: Han sa det, att Kungen var den som var den yttersta representanten för Staten och att Palme var den som var ytterst ansvarig för makten, som han uttryckte sig. Han utvecklade det med att, att Regeringen utser justitieråd och att justitieråden hade ju svikit honom. Dom hade inte tagit upp det här och det är ju dom också som prövar resningsansökningar i Högsta Domstolen. Och han var med.. Han utvecklade också det här med nådeinstitutet, att okej, det handläggs på justitiedepartementet men det är regeringen ytterst ändå som kan bevilja nåd och där pekar han ut Palme som ansvarig för hela rättssystemet och rättsstaten Sverige som enligt [REDACTED] inte existerade. Han var dömd oskyldig, som han sa.

F: Berättade han nånting om hur dom hade resonerat, han och Christer Pettersson, deras..?

S: Ja, han berättade för mig att när..., jag tror till och med att [REDACTED] var sprängd i luften. Det var timmarna innan. Han kände på sig att polisen skulle komma. Och timmarna innan han blir gripen så skulle han ha varit tillsammans med Christer Pettersson ute på Ingarö och där skulle Christer ha gömt den här, den här revolvren då och där skulle det ha ingåtts någon överenskommelse dom två emellan, om hämnden på rättssamhället och att då dom direkt pratar om Palme och Kungen.

F: Kommer du ihåg hur han uttryckte det här, [REDACTED]

S: Blodshämnden skulle tas på dom främsta företrädarna för staten, det var så han uttryckte sig. Han var oerhört kritisk och hatisk mot staten och dom två främsta företrädarna för staten, det var Kungen och så var det statsministern.

F: Han gick inte in på några mera detaljer, praktiskt hur man skulle gå tillväga, vem som skulle göra vad? Vem skulle utföra hämnden t.ex?
Pratade han nånting om det?

S: Han sa så här till mig, att, ja [REDACTED] idé var ju att det skulle vara sprängning fortfarande, men Christer Pettersson, han menade på att han var inte sprängkunnig och han sa också att det var en smutsig metod och döda. Han vägrade att utföra sprängningar.

F: Då pratade man allmänt om hämnden mot samhället? Det var inte speciellt inriktat på om det var Kungen eller Palme, utan det var allmänt resonemang, hur man skulle angripa vissa personer i samhället?

S: Det enda jag har hört när det gäller deras överenskommelse, det var att man skulle hämnas på dom två främsta företrädarna för staten. Det har inte pratats om några andra.

F: Var det nån..., har du senare fått höra nånting av [REDACTED] som visar att det verkligen var han eller dom som låg bakom det här, så att det inte var en helt annan person som ändock kan ha utfört det här mordet?

S: Han visade upp för mig med stolthet när domen hade fallit..., det var väl den firande domen mot Christer Pettersson i Svea Hovrätt. Då var han väldigt cynisk och menade på det, att när det finns bevis och då pratade han om Lisbeth Palmes utpekande. När det finns bevis, då friar man, men när det inte finns några bevis, då fäller man, och då hänvisade han till sig själv då. Och han var ju väldigt kritisk då när, när den här friande domen kom. Då tog han fram brevet som Christer hade skrivit till honom och gick..., visa..., jag fick läsa där, men han behöll det här brevet och det hade då Christer själv skrivit under och det har jag lämnat nu, före förhöret har jag lämnat in det. Och då berättade han också då om kodorden och så vidare. Hur han och Christer kunde kommunicera. Han var väldigt hånfull då, att trots den här bevisningen så var han frikänd.

Sen, vid en senare träff, då hade han också skaffat fram det här brevet, såsom det hade hanterats i Svea Hovrätt, med Christer Petterssons

anteckningar, var det på det här och så hade han, så småningom så hade han analyserade det där också och skrivit ner nånting på sin dator. Men då sa han till mig, att det här brevet ska du få, eftersom det tydligen framgick då i domen i Svea Hovrätt, den friande domen, att det här brevet aldrig hade avsänts. Sen fick jag mig tillskickat ett utdrag ifrån domen, om det var första sidan och så hade han klippt in på nåt sätt, om det var sidan 37 eller nånting sånt där, där det stod om att en av orsakerna till varför Christer Pettersson friades, var att det fanns inget styrkt motiv och det här Palmehatet var inte styrkt och det här brevet hade aldrig avsänts. Och just det där, att det aldrig hade aldrig avsänts, det strök han under. Och efter det att jag hade fått det här, så.., när jag träffade honom, så fick jag det här också, och sa, att det här ska du förvara, sa han, för framtiden. Jag vill att du ska ha det här hos dig, om det då hade gjorts nån husrannsakan hos honom, eller han var rädd för nån husrannsakan, det var nån sån där problematik, att han var rädd för att bli av med den.

F: Men har han lämnat några detaljer om hur det här mordet skulle ha gått till, före och efter mordet, och så vidare, så att du.. Nånting som tyder på att han har fått reda på från gärningsmannen hur det har gått till. Vetskap om att det verkligen är utfört.

S: Jag vet inte. Han skicka till mig en, nån artikel där det stod om att vapnet var kastat vid Klarabergsbron eller kanalen, och närheten av Centralen. Det hade han strukit för och skickat till mig, men om han då menade på att här har man slumpvis träffat rätt, eller om man hade den här informationen från Christer Pettersson, det vet inte jag.

F: Han har inte utvecklat det där på nåt sätt, utan det är artikeln och inget annat?

S: Ja, det han har sagt om skjutning, det är ju då, att...

F: Vi håller oss till kastandet av vapnet.

S: Ja, det har han inte berättat för mig några detaljer om var det är kastat, utan han skickade till mig det där, där han har strukit under vad det ska vara nånstans och vad han menade med det, det vet jag inte. Spekulationer, eller om han hade fått vetskap...

F: Det är bara arti., artikeln som säger, det är inget annat?

S: Ingenting annat, ingenting annat.

F: När det gäller kastandet av vapnet.

S: Mm.

F: Första gången du hörde honom börja prata om det här, som du kallar för erkännandet, kommer du ihåg var det var någonstans, var ni befann er?

S: Ja., undra om det var på Kalmaranstalten ändå. Det är svårt att säga här. Han gick ju från Österåker, tror jag till Hall, sen till Norrköping. Från Norrköping. Ja, han var nån tid på Kumla också, men han var väldigt länge i Kalmar och sen var han på Tidaholm, möjligen...

F: Tidsmässigt, var kan det ha varit då nånstans? Du säger att det kommer direkt efter avslaget här.

S: Det måste vara.. Om vi säger att den friande domen kom i början på 1990. Ja, vintern 1990/91 där som han började.

F: Kommer du ihåg vad han sa första gången? Hur mycket han lämnade första gången?

S: När han fick klart för sig, att han nog kommer att få sitta av det här livstidsstraffet och inte kommer ut. Det var ju då.. I takt med att hatet steg, då började han och ge mer och mer bekräftelse, men jag fick ju känslan av, att han utgick ifrån att jag har förstått ifrån första början, att det var på det här sättet.

F: Men vad sa han för nånting? Kommer du ihåg det?

S: Ja, han utvecklade ju det där med att hade jag fått den här domen t.ex. för tio år sedan, då hade Palme levat i dag. Då berättade han för mig om varför han hade anställt, som han sa, Christer Pettersson som livvakt och han berättade om att han hade varit en duktig skytt, eller han blev en duktig skytt, så använde han, precis dom orden.

F: Utvecklade han det nånting, varför han blev en...

S: Ja, han blev en duktig...

F: ..duktig skytt?

S: ..jag fick väl den uppfattningen, att det hade skjuttränats, att han hade tränat upp sig. Att han var inte van att hantera skjutvapen. Jag minns också, att han berättade om det här med att Christer Pettersson var en tuffing, han dödar öga mot öga och så vidare och det var väl det här med bajonettmordet, eller nånting sånt där som, som låg bakom där. Men han beundrade Christer Petterson då och betraktade honom som nån sorts närstridssoldat, för han tog ju upp det här med statsterrorism och så vidare och den här tuffheten och det var ju det som gjorde också, att han blev ovän med [REDACTED] Han menade på, att [REDACTED] skydde ingenting. Om oskyldiga dödas, det berörde inte [REDACTED] och det var därför han sa att han var en djävul och att han var sinnessjuk och så vidare, men däremot Christer Pettersson beundrade han något alldeles oerhört.

F: Han gick inte in på några detaljer hur dom hade planerat detaljmässigt, nu har vi mest pratat om strategiska, strategisk planering, men det praktisk, hur det skulle utföras?

S: Det skulle inte bli några mera sprängdåd. Det hade [REDACTED] bestämt sig för, eftersom oskyldiga, det var ju inte..

F: Men återigen, är det här ett resonemang om Palmemordet eller är det resonemanget om hämnden mot samhället, nån företrädare, Kungen eller Palme?

S: Det är hämnden mot samhället och det är två stycken det handlar om, det är Kungen och det är statsministern, i den ordningen.

F: Då är det...

S: Ingenting annat är aningslöst.

F: ...inte riktat mot någon speciell person?

S: Nej.

F: Man började inte prata om att han till exempel ska angripa någon på Slottsbacken och någon annan i Gamla Stan, så att säga?

S: Nej, nej. Något sånt resonemang har aldrig [REDACTED] fört med mig, detaljer att det ska ske på en viss plats och det ska gå till på det här sättet. Det enda konkreta han har gett mig, det var, att det avfärdades tidigt att dom här attentaten eller hämndaktionerna skulle ske med sprängning och det var för att Christer Pettersson motsatte sig direkt. Dels att för att han inte ansåg sig så kunnig och dels att det var en smutsig metod och eftersom han berömde honom som livvakt och att han blev en duktig skytt, så var det helt klart med att dom här attentaten skulle genomföras med skjutvapen, och att det skulle ske på något närskott, närstrid och det var då han menade på att han hade dödat förr på det här sättet, Christer Pettersson, det var en person att lita på.

F: Sa [redacted] nånting som skulle kunna slå hål på en teori om att, även om dom hade planerat det här tillsammans, så teoretiskt sätt, så kan man ju tänka sig att någon annan person ändå skjuter Olof Palme. Sa han nånting som knyter direkt ihop mordet med deras, ja, planering?

S: Det enda jag har där, som är konkret, det är ett par månader efter mordet när livstidsdomen vinner laga kraft, HD-nejet, när han säger att Palme fick plikta med sitt liv för horbockens skull. Det är det närmaste jag kan komma. En bekräftelse av att han hade med mordet att göra.

F: Så det finns ingenting som konkret, så att säga, att han fått reda på vad som, till exempel var Christer Pettersson skulle ha sprungit eller...

S: Nej.

F: ... något annat, när han skulle ha gjort det...

S: Nej, däremot sa...

F: ... hade initierat mordet?

S: Däremot så pratade han om mordvapnet, att det skulle vara samma som det här livvaktsvapnet. Han sa till mig, att jag har varit med och hämtat det där mordvapnet, sa han till mig, och då berättade han. Behövde inte be honom berätta. Då talade han om, att han hade åkt med Christer Pettersson i bil. Han hade kört. Det var han som körde bilen, åkte inte utan han körde, hur man hade stannat utanför den här knarklangarens bostad och det var

Sigge. Jag minns inte om han sa Sigge Cedergren eller om han sa Sigge, där hade dom stannat. Han gick inte upp, därför att han hatade allt vad knarkare hette och han gillade inte den här sidan hos Christer Pettersson. Försökte få honom att sluta med det här att använda droger, men att han gick inte upp och det här vapnet, det skulle, vad jag förstår då.. Han berättade nånting om en episod när han greps eller polisen bankade på dörren. Christer Pettersson var där inne. Så antydde han då att Christer hade sprungit ut och gömt just det här vapnet. Jag minns inte om han sa då, första gången exakt, att det var vapnet, men att han hade sprungit ut. Han hade sprungit ut genom en altandörr och gömt det här.

F: Berättade han nånting om sitt och Christers resonemang, när dom kom fram till att dom skulle hämta det här vapnet.

S: Vapnet skulle ju användas därför att Christer Pettersson skulle vara livvakt och det är ju helt klart, att det skulle tränas med det, men det är inte sagt var, när och hur...

F: Sa dom det?

S: Ja, det.. Just det här att han blev en duktig skytt, det sas i ett sammanhang som handlar om att han måste träna upp sig på det här. Han hade ju då sagt ifrån, att han inte ville vara med om några sprängningar. Däremot skjutvapen var han beredd att hantera och dom hämtade det här vapnet i tid så när han gömde vapnet, strax före gripandet här, så hade han haft det ett bra tag, åtminstone någon månad.

F: Anledningen till att man hämtade det här vapnet, det var att Christer Pettersson skulle vara livvakt?

S: Ja, han sa så.

F: Och så pratade man tydligen nånting...

S: Sa inte att det hämtades för att Palme skulle skjutas inte, utan det var för att han skulle vara livvakt. Utan det här med Palme och Kungen, det kom ju när livstidsdomen vann laga kraft 1986.

F: Vilken var det som var pådrivande då och hämta vapen, var det Christer eller var det [REDACTED]

S: Det vet jag inte. Det verkade som att dom var sams om det där, att.. Jag tror det sas också, att.. Om det var [REDACTED] som sa det, eller Pettersson, att en bra livvakt måste ju ha ett vapen. Och livvaksbehovet, det var ju då konflikten med [REDACTED] som sprängde på fel plats och fel människor, och allting blev fel.

F: Sen var dom och hämtade det här vapnet. Kan du berätta vad [REDACTED] sa om själva hämtandet? Så mycket detaljer som...

S: Han satt kvar i bilen och det tog en bra stund det där.

F: [REDACTED] satt kvar i bilen?

S: Ja. Han lämnade inte bilen för han hatade allt vad knarkare heter, så han vägrade gå upp. Så Pettersson hade själv gått upp och han kom då ner med det här vapnet och sen hade Christer Pettersson det här vapnet hela tiden ända fram...

F: Såg han vapnet när han kom ner från, från Sigges...

S: Nej, det kommer jag inte ihåg, men han har beskrivit det här vapnet för mig, om man kallar det för Silver, Silver-killern, eller nånting använde han sig utav. Det skulle vara ett blankt vapen, inte svart. Det är det närmaste, den minnesbild jag har när han beskriver vapnet.

F: Sa han nånting, vad det var för typ av vapen? Jag tänker på storlek också.

S: Ja, det enda han har sagt till mig efter sedan Christer Pettersson var friad, det är ju då att det är samma vapen som lånades då och användes vid mordet. Det har [REDACTED] sagt till mig.

F: Hur kunde..., utvecklade han det på något vis, så att han kunde veta det.

S: Nej, det sa han inte.

F: Det bara var...

S: Men eftersom Christer Pettersson hade det här vapnet när dom ingick överenskommelsen..... strax före innan [REDACTED] greps så verkade som att [REDACTED] har tagit för givet att det är samma vapen hela tiden.

F: Han sa ingenting som man kan tolka som att han verkligen visste att det var det?

S: Ja, han har sagt till mig att det var samma vapen, men hur han kan säga det, det vet inte jag.

F: Nej, nej, utan att utveckla det för dig...

S: Nej.

F: ... utan han har bara sagt det., att det är samma vapen, men inte utvecklat det på något vis?

S: Nej. Och jag har fått klart för mig också, att han har tränat på det här vapnet, Christer Pettersson, eftersom [REDACTED] sa att han blev en duktig skytt, men var det hade tränats, hur, det vet jag ingenting om.

F: Han har inte heller utvecklat det?

S: Nej.

F: Dom här planerna, återkommer jag lite grann till här, planerna på att mörda Kungen, mörda Palme. Det var inte heller där några detaljerade planer på hur man skulle gå tillväga eller så.

S: Nej, överenskommelsen om hämnden, om [REDACTED] blev gripen och inte kom ut något mera, den handlade om en blodshämnd där, så att man skulle ta livet av dom två främsta företrädarna för staten. Det hade dom kommit överens om och i vilken ordning det skulle ske, att det skulle ske med skjutvapen var också, vad jag förstår, var dom helt överens om, inte med sprängning och att det skulle ske, enligt Christer Petterssons förslag, öga mot öga, och det var där som [REDACTED] nämnde det, eller han, ja, man höjde det här med närstridsterroristerna och sånt till skyarna och att Christer Pettersson uppfyllde alla dom här idealen som man hade för den här typen av attentat. Det skulle alltså inte skjutas i lönndom på långt håll med kikarsikte och så vidare, utan det skulle ske öga mot öga.

F: Vet du om [REDACTED] och Christer Pettersson hade någon muntlig kontakt med varandra sen [REDACTED] blev fälld i Hovrätten och...

S: Han har berättat för mig, han har berättat för mig om dom här kodorden där rovfågel, motiv, betydde fortsatt kamp, tror jag det var, och orden vän och broder, skulle..., man skulle inleda skriftväxlingen och avsluta med vän och broder. Det betydde då den här obrutna lojaliteten, att kämpa för varandra.

F: Men det var skriftliga kontakter...

S: Det...

F: ... fanns det nånting, några muntliga kontakter?

S: Nej, han beklagade sig för mig, att restriktionerna aldrig släpptes, att han inte fick möjligheten att fritt tala och han berättade också då hur han hade först försökt att förmå nån..., en som hette [REDACTED] att bli budbärare och han hade vägrat, och han hade reagerat snett så han hade sagt upp sig som nån sorts stödperson för en livstidsfånge. Sen försökte han övertala mig att vara budbärare och ville att jag skulle söka upp Christer Pettersson och jag sa ifrån.

F: Du har aldrig träffat Christer Pettersson?

S: Nej, och jag ville att han skulle respektera det att jag inte kan äventyra min advokatkarriär med såna uppdrag och det respekterade han verkligen. Sen sa han spontant, att han hade lyckats. Sen sa han spontant till mig, att han hade lyckats med det här ändå. Han sa väl det därför att jag hade sagt nej, för att visa att han inte var hjälplös och då var det en person som hette [REDACTED] som hade, till och med träffat Christer Pettersson, som jag fattade det, och varit den här budbäraren.

F: Indirekt kontakt då?

S: Ja.

F: Med [REDACTED]

S: Ja.

F: Jag såg att du har skrivit brev till riksåklagaren Claes Bergenstrand här, där du har skrivit, ”när och var det planerats, även var vapnet kom ifrån, vilka kodord som användes i brev och telefonsamtal”, det var därför jag frågade om...

S: Det här planerades...

F: ... om det var. Då måste dom ha haft något...

S: Den här hämnden planerades på sommarstället Ingarö, strax före.. Jag tror att det är inom samma dygn som [REDACTED] grips och inom samma dygn som [REDACTED] spränger sig i luften. Det är då som dom ingår den här överenskommelsen om blodshämnd, och det är alltså då, att mörda dom två främsta företrädarna för staten och det är bestämt vilka och det är bestämt i vilken tågordning. Christer Pettersson avvisade att det ska vara sprängning, utan det ska vara närstrid. Alla dom här detaljerna har han berättat för mig och det är alltså den överenskommelse som finns och det som har stått i media sen, att fyra personer har träffats på Kumla och överenskom om nånting, det är helt fel. Det finns två överenskommelser, det är dels den här och sen finns det den som när [REDACTED] kom ut och dom träffades i [REDACTED] lägenhet i Tensta och Christer Pettersson förmodligen satt kvar på kåken. Det var då man började och skissera sprängningarna av åklagarvillan och dom här dåden som han är dömd för. Det skedde hos

men då var inte Christer Pettersson med. Och det vi pratar om nu då, när den här överenskommelsen ingicks, det ska vara i december 1983.

F: Tidigare var vi inne.., var du inne och prata om det här skriftliga testamentet som skulle upprättas. Har du någon aning om vad det skulle stå i det där?

S: Ja, vi har rubrikerna.

F: Då tänker vi på mordet här, Olof Palme, ja.

S: Ja. I det här testamentet skulle det stå exakt hur det hade gått till. Han har diskuterat med mig.

F: Har du någon uppfattning hur, han menade då, menade han samma sak som du har berättat, som han berättat för dig, så att säga?

S: Ja, ja det menade han. Hans testamente med dom här rubrikerna, det skulle vara förklaringen från början till slut med det här, kalla det för horeri då och ända fram till slutet och dom här rubrikerna sattes ju då per telefon och jag skrev ner dom och sen skulle han berätta och jag sa ifrån, att det här vill jag att du ska göra skäl för, och då sa han, det kan jag inte göra, för det hamnar direkt hos polisen, utan jag måste ta det här över telefon och det var jag som hade förslaget. Då är det bättre att du biktar dig då med, du har ju en fängelsepräst. Jag tror han hette som du har förtroende för. Du får bikta dig där, men du kan ha en annan person närvarande. Jag kan erbjuda mig att vara med, eftersom prästen har

tystnadsplikt, så tyckte jag, att om du har någon annan. Du har en försvarare då som du löser mig från tystnadsplikten, så kan ett muntligt testamente ändå komma allmän..., till allmänheten.

F: Fick du nån känsla av att han hade mer att berätta till det här testamentet än vad han redan hade berättat för dig?

S: Nej, det handlade ju om att Christer Pettersson hade fullgjort sitt uppdrag till hälften och det här med då att...

F: Är det dina egna slutsatser där eller?

S: Nej, han var väldigt besviken på att det här uppdraget var fullgjort till hälften. Han förklarade för mig också, varför det hade blivit så här och det var att, att Christer Pettersson fick chansen att skjuta Palme. Den var alltså inte planlagt att det skulle ske på den här platsen och den här kvällen, utan att det var slumpen som gjorde att han var utanför Sigge Cedergrens bostad.

F: Det sa han uttryckligen?

S: Ja. Och fick se Palme och då tog han chansen för eljest skulle han inte ha brutit den här tågordningen, utan det var meningen, att det var Kungen som skulle mördas först.

F: Fick du någon känsla av att det här var nånting som han visste

██████████ eller var det nånting som han själv spekulerade i?

S: Jag fick uppfattningen, att han visste. Han var väldigt bestämd när han berättade om det här och han förklarade också ytterligare en orsak till varför det hade blivit fel och det var ju då det här med drogerna. Det fanns ett problem med Christer Pettersson och det var att han inte alltid var drogfri och då kunde det bli såna här impulsiva saker.

F: På vilket sätt skulle han ha fått reda på det där? Nämnde han nånting om det?

S: Nej. Jag har ju ingen uppfattning om dom har träffats, vilka brev som har utväxlats eller telefonsamtal. Det han har berättat för mig är kodorden och så har han berättat om vilka försök han har gjort att etablera kontakt med Christer Pettersson, först Sidoli sen jag och sen [REDACTED]

F: Så när [REDACTED] säger att han, att det här skedde av en tillfällighet och etc, då.. Har du en känsla av att han visste? Det är ingenting som du vet att han visste?

S: Nej, han framställde det för mig som att han visste. Exakt vad som hade hänt, varför det hade gått snett, varför det blev så och så. Det hade han en mycket bestämd uppfattningar om.

F: Sa han att han visste?

S: Nej, det kommer jag inte ihåg.

F: Eller berättade han bara helt enkelt hur det har gått till?

S: Nej, det kan jag inte säga att han gjorde. Han sa bara att slumpen gjorde att det blev Palme först och det var att Christer skulle ha varit där för att hämta knark och inte för att låna vapen tror jag, utan för att hämta knark. Och så fick han då syn på paret Palme och då tog han chansen.

F: Jag återkommer till den här träningen att skjuta. Nämnde han nånting om var det ska ha hänt, var som det skulle ha skett eller så?

S: Jag fick uppfattningen att det skedde ute på Ingarö, men han sa aldrig att det hade varit skjutträning i bunkern eller nånting sänt.

F: Men du fick den uppfattningen, var det något speciellt han sa då som...

S: Nej, han pratade väl i gåtor då om att det här vapnet skulle ha funnits, fanns då när han greps och strax före skulle Christer Pettersson ha gömt det här vapnet på tomten, och jag fick uppfattningen, att allt som hade med det här vapnet att göra, det hade skett där ute på Ingarö.

F: Pratade han om...

S: Att Christer Pettersson var rädd också för att bli gripen med vapnet.

F: Pratade han nånting om att dom skulle ha fått någon ammunition till det här vapnet också?

S: Nej. Vi har inte pratat detaljer om skjutträningen eller ammunition eller nånting sånt där. Ingenting.

F: Ni har inte pratat nånting?

S: Nej, inte såna där detaljer, utan han sa bara att han blev en duktig skytt och det tolka jag då som en bekräftelse på att han hade tränat upp sig under den här tiden att skjuta.

F: Det var allt han sa i princip?

S: Ja, det var allt han sa. Och det var inte enda uttalandet där han skröt över Christer Pettersson, att han blev en duktig skytt, utan just det här med närstridssoldat och att han var tuff och döda öga mot öga, det hade han, dödat förut. Såg upp till på något sätt till Christer Pettersson. Det var väl den enda som han såg upp till. I övrigt så ville [REDACTED] stå på den översta planet själv.

F: Så dom här bekännelserna som vi har pratat om i tidigare förhör, det är det du har berättat nu, det finns inget ytterligare som...?

S: Nej, jag har tagit fram dom här konkreta sakerna som han har sagt, som har och göra med mordet på Palme.

F: Och när det gäller vapnet så är det samma sak där?

S: Mm.

F: Det är inget ytterligare du kan påminna dig om, som skulle kunna knyta det här vapnet och livvaktsvapnet till mordet på Palme, mer än att [REDACTED] säger, att det är samma vapen?

S: Han sa nånting om att.., om det nu var att det här hade gömts. Jag är lite osäker på det, om han gav mig klara besked om vad som gömdes. Jag tror han sa det, att Christer Pettersson gömde det, eller vad det var, väldigt viktigt. Polisen bankade på dörren. Christer sprang ut genom en altandörr. Hann och gömma det här under en sten, kom in igen och fanns inne då när dom greps och det var väldigt viktigt och gömma det här vapnet, därför att Sigge här.., det var ett värdefullt, viktigt vapen. Det måste återlämnas. Det fick inte komma i polisens ägo och han sa också nånting då om att det hade dödats med vapnet tidigare.

F: Gick han in på några detaljer där?

S: Nej, och då levde ju Palme. Den hade ju inte använts mot Palme, men det var ett vapen som hade använts för att döda med förr och det fick inte komma i polisens ägo det här.

F: Om man säger tidsmässigt, var det här det sista uttalandet om vapnet?

S: Nej, han har sagt flera gånger sen, att livvaktsvapnet är mordvapnet. Det är samma vapen.

F: ..vapen, ...

S: Men vad han gör med det vapnet...

F: ...vapnet i sammanhanget så att säga, den sista gången vapnet förekom så att säga i [REDACTED] berättelse, det är då polisen slår till.

S: Mm.

F: Var det, det är inget handhavande av vapnet efter det?

S: Nej.

F: Tänkte närmast på att [REDACTED] sitter ju inne då på våren, fram till sommaren...

S: Ja.

F: ... sen kommer han ut en kort stund på sommaren...

S: Nej, han har inte sagt nånting om han har sett vapnet då eller...

F: ... inget tal om att Christer Pettersson, om han nu gömde vapnet, att han kom tillbaks och hämtade det?

S: Ingenting sånt.

F: Nej.

S: Du menar att., få se nu, ja...

F: Han var ute...

S: ...ja, han var ute ett tag, det stämmer.

F: Några veckor, innan han återigen berättade att han hade sprängmedel så han blev anhållen igen.

S: Nej, ingenting.

F: Så att det är det sista handhavandet av vapnet...

S: Och han har inte berättat nåenting om det har återlämnats vid nåt tillfälle eller., när han berättade om när det hämtades första gången, inte om nåt återlämnande, sen när han skickade till mig då och strök för med rött, var det skulle vara kastat nånstans...

F: Och det är den här tidningsartikeln som du har pratat om?

S: Ja.

F: Han har inte gjort någon karta eller nåt sånt där, där han har prickat in var det kastats som det har stått om i tidningarna?

S: Nej.

F: Vi ska komma in närmare på det senare.

S: Nej. Nåt sånt finns inte.

F: Har någon av åklagarna någon fråga att ställa när det gäller just det här med mordplaner och vapnen?

D: Du säger att [REDACTED] skulle ha sagt, att livvaktsvapnet, det var samma vapen som mordvapnet.

S: Mm.

D: Kan han istället ha sagt att det var samma typ av vapen?

S: Nej, han har sagt till mig att det är samma vapen, som jag uppfattar det. Men det är en knepig fråga, samma typ av vapen, det kan han ha menat också.

D: För hur skulle annars [REDACTED] ha kunnat veta exakt vilket vapen det var som användes vid mordet på Olof Palme, om dom inte haft kontakt med varandra efter mordet?

S: Jag har ingen uppfattning om det. Jag fick uppfattningen, att han menade att det var samma vapen, men samma typ av vapen, det kan man också tolka in, det ...

D: Sen., jag är inte riktigt på det klara med det vi började med, vilka tider som du har haft fortlöpande kontakt med [REDACTED] men jag förstod först, att hovrättsförhandlingen slutade då i december 1985 och sen gick det en tid innan HD inte, beslutade att inte meddela prövningstillstånd och det var väl mars 1986 nån gång, efter mordet på Olof Palme.

S: Ja, mars, april nån gång.

D: Mars, april någon gång 1986.

S: Ja, och då var han på Österåker.

D: Hade ni under den mellantiden efter hovrättsförhandlingen och fram till beslutet någon kontakt med varandra?

S: Jo, det hade vi.

D: Träffades ni eller?

S: Ja, vi träffades också. Det var ju en rätt omfattande skrift, överklagandet till Högsta Domstolen. Det var inte någon enkel historia, han var ju väldigt krävande, oerhört krävande och det som gjorde att det ändå tog en åtskillig tid innan HD sa sitt, det var väl det att dom hade en del och bita i. Det tillfördes ny bevisning också inför Högsta Domstolen, det här så kallade...

Bandet vänds.

S: ...Hedström-avsnittet, Tore Hedström-avsnittet. Och där.., ja jag fick ju bilder, han skaffade fram bilder av den här Hedström och, ja, så vi hade.. Jag träffade honom flera gånger.

D: Kommer du ihåg om du träffade [REDACTED] vid något tillfälle mellan tiden för mordet på Olof Palme och de tillfällena då du träffade honom i samband med att HD inte beviljade prövningstillstånd?

S: Nej, jag tror inte det. Hans första kommentar, som jag minns, det var att Palme fick plikta med sitt liv för horbockens skull, då hade domen vunnit laga kraft.

D: När träffade du sedan [REDACTED] nästa gång. Det här är då mars, april 1986?

S: Han vill ju ha en resningsansökan på direkten och jag var motståndare till det. Har ju varit uppe i HD då, även om dom säger ej prövningstillstånd, så har det ju ändå varit där, men jag var ju tvingad då och försöka hjälpa honom då och.., ja det kom igång inom några månader, så det blev ju en resningsansökan redan samma år.

D: Har du sen fortlöpande kontakt med honom till slutet av 80-talet, eller är det någon period då du inte har någon kontakt med [REDACTED]

S: Nej, jag har fortlöpande kontakt därför att sen börjar vi och jobba med brevbombsmålet, att få upp det.. För det insåg, eller ja, han var ju smart också. Han såg ju på en gång, att när det står då att han tidigare är dömd för

att ha sprängt folk då som han har, blivit ovänner med, så vill han ha upp brevbomben. Han ville lyfta fram det här sängkamarjävet och då började vi jobba med det redan, om det var 1987 och så tre resningsansökningar och sen blev det ja då, efter att det blivit lagändring och sen blir det rättslig prövning i slutet av 1980.

Så vi hade, vi hade mycket täta kontakter och han lämnade aldrig, det fanns inte ett möte, annat än han pratade om att., det här med att Christer Pettersson då, den här rättegången mot honom och hur ironisk han var då när det blev en friande dom. Han var inte direkt glad heller. Han var väldigt ironisk mot rättssystemet, hur det misslyckas varje gång och dömde fel. Han hade alltid några såna här små kommentarer som indikerar då att han var väldigt nöjd med att Palme var död, men han var besviken på Christer för att han bara hade verkställt det här till hälften.

D: En annan sak också som jag inte riktigt har förstått. Du har nämnt i olika sammanhang, att när det här beskedet kom från Högsta Domstolen, att [REDACTED] inte fick prövningstillstånd, så vart han rasande och han skulle då också ha sagt, då om inte förr, att Olof Palme fick lida för vad som hade hänt, men [REDACTED] hade umgåtts med hans fästmö, dom hade kopplat ihop dom där två händelserna... Och då kan jag förstå att du hade då kanske lite aningar om att [REDACTED] hade någon kunskap om det här och, men när nämner [REDACTED] för dig första gången att Christer Pettersson kan ha haft nånting med det här att göra?

S: Ja...

D: Är det i samma veva som mordet äger rum, eller är det vid det här tillfället när HD:s beslut kommer, eller är det först efter ingripande på Christer Pettersson och då alla känner till att det är han som är frihetsberövad?

S: Nej, det är.., kort tid efter det att han sa det här att Palme fick plikta med sitt liv för horbockens skull, det var då han började och prata om att han.., det hade blivit fel ordning och det var gjort till hälften och att han var besviken på Christer Pettersson. Det var relativt snart efter som han började peka och tala om att det var Christer Pettersson som hade utfört det här och att det var på hans uppdrag och han berättade om den här överenskommelsen som hade om hämnden. Det skedde redan 1986, att han började prata om det.

D: På den punkten kan det inte vara något missförstånd, utan du är helt övertygad om att [REDACTED] för dig har sagt att Christer Pettersson sköt Olof Palme långt innan polisen fick upp spår på honom.., eller det blev känt...

S: Ja.

D: ... att han hade gripits för mordet?

S: Mm, så är det.

D: Och då kan man ju undra, som åklagare, om du funderade på att tala om för polisen att det var Christer Pettersson som hade skjutit Olof Palme, redan 1986?

S: Jag tog ju upp det här med [REDACTED] om att det var jobbigt att få den här informationen och samtidigt följa spaningarna efter mördaren, och då hänvisade han till min tystnadsplikt, att jag inte fick röja den, eftersom han var min klient. Det var därför han vågade berätta för mig ganska öppet och ge såna här direkta besked också och jag hade själv den uppfattningen, dom första åren, att det var på det här sättet. Sen när jag.., och är färdig med brevbombsmålet och det bara handlade om nåd och så vidare, det var då jag började och fundera över vad går gränsen för min tystnadsplikt. Jag måste kunna säga nånting om det här och då valde jag.. I det samvetskval jag hade så valde jag att begära att få träffa Anders Helin, och om det var Jörgen Alnblad.

I samband med att jag hade nån zigenarmord i Stockholms Tingsrätt, så ringde jag upp och bad att få.. Då pågick rättegången mot Christer Pettersson. Då bad jag att få träffa dom och då frågade jag varför dom inte lyfte in sängkammarjävet och [REDACTED] som beställare av mordet och att Christer Pettersson har utfört det här på uppdrag. Det tog jag upp med dom då. Det var mitt sätt att försöka hjälpa till, men sen har jag kommit fram till då, kontakten med samfundet och att.. Om han berättade för mig när han inte är min klient, då gäller inte tystnadsplikt.., eller då är inte tystnadsplikten lika helig längre. Men sen gick han ju och dog då, alldeles för snabbt. Det kom ju, kom som en, mer eller mindre som en chock. Det gick fort med den här cancern. Jag minns att det var någon engelsk

fotbollsspelare som hade liknande cancer samtidigt och han levde i 1½ år, men från det jag fick reda på det så levde han ju inte, då mindre än ett halvt år, tror jag.

D: Men vad du säger nu, det innebär, såvitt jag förstår, att när Christer Pettersson slutligen greps för mordet, då blev du inte förvånad, utan det hade du vetat hela tiden, att det var han som låg bakom?

S: Mm.

D: Är det rätt uppfattat?

S: Det är rätt uppfattat.

D: Ja, tack.

K: Jag har bara nån.., var det riktigt uppfattat att överenskommelsen, den var att det var Christer som skulle utföra mordet?

S: Ja. Ingen annan.

K: Och sen.. ingen annan.

S: Inte någon annan inblandad.

K: Ja, och inte [redacted] själv, utan det var Christer?

S: Christer skulle göra det.

K: Och sen undrar jag också över, när han säger att Palme fick plikta med sitt liv då för horbockens skulle, tror jag du uttryckt...

S: Mm.

K: ... kommenterade han det på något sätt, vad Palme hade med det att göra?

S: Jo, han utvecklade det hatet väldigt noggrant.

K: Då, redan då?

S: Ja, han beskrev..., ja om det var exakt när han fällde det uttalandet, men han beskrev väldigt ingående hur nådeärendena behandlas, resningsansökningar, hur det behandlas, men det måste ju ha kommit efter det att vi hade sökt resning första gången som han utvecklade det..., inte direkt när han sade det här, utan låt säga att det är något år senare som han börjar och penetrera det ingående vad han menar.

K: Något år senare.

S: Nåt år, efter. Det ska ha kommit avslag först innan han börjar bli kritiskt mot systemet.

K: Och sen undrar jag också, när...

S: Men vänta..., jag tror att det var när vi fick första avslaget på brevbombsresningen.

K: Och det var då den..., 90 nej...

S: Ja, det borde ha varit slutet på 86 eller början av 87.

K: Och sen också när., ni har ju kontakt under den här tiden Palmemordet sker?

S: Ja, då pågår ju, då pågår ju jobbet för att få upp det i Högsta Domstolen.

K: Har han någon allmän kommentar till själva mordet då, i samband med att det sker? Säger han nånting då?

S: Jag har funderat på det. När hade jag kontakt med honom efter det att Palme var skjuten. Jag har för mig att, hur var det han uttrycket det. Det handlade om.. Han sa nånting kryptiskt om det här med rovfågeln.

K: Han sa det då när...

S: Ja. Ja.

K: .. och så bara...

S: Jo, han sa nånting om att rovfåglar ska inte sitta i bur. Ja, jag frågade honom vad han menade med att rovfåglar ska inte sitta.. Först pratade han då om Palme och tyckte det var synd om Palme och att han var död och att det var en fin människa, men han var ändå företrädare för det svenska rättssystemet och så han tyckte att rättvisa hade skipats, det tyckte han ju när Palme var död, men sen började han och prata det här om att rovfåglar inte ska sitta i bur och min rovfågel sitter inte i bur och det har jag frågat honom sen vad han menade med att hans rovfågel inte satt i bur och det var Christer Pettersson.

K: Och sen då slutligen, den enda, eller den kommentar som han har till att Christer blev friad, det är att han tycker det är konstigt när det blir så mycket bevis, är det det som han reagerar emot?

S: Mm. Han reagerar mot rättssystemet. Han var inte direkt glad när Christer Pettersson friades, han jublade inte då utan han var jävligt kritisk mot hur rättssystemet fungerade. Det finns full bevisning som han tyckte och då blev det friande dom. Mot mig fanns det ingenting och då blev det fällande.

F: Då ska vi göra ett kort avbrott då kl. 1420. För bandbyte.

S: Och då har Christer Pettersson vapnet, där han springer och gömmer det. Överenskommelsen är att om jag inte kommer ut, så ska du Christer hämnas för min räkning på dom två främsta företrädarna för staten, hatobjektet staten och det är Kungen och det är Palme och att det ska inte ske med sprängning, utan det är skjutning och det ska ske öga mot öga. Det

är närstrid. Det ska inte vara att ligga i bakhåll och att det är Christer Pettersson som är utsedd att göra det här.

D: Det här har framgått förut. Inte så här programatiskt som...

S: Nej. Men det är det jag har försökt att tala om att, det...

D: Ja, då... Kan du inte börja med och säga så här, sammanfattningsvis, för det här har kommit lite pö om pö.

S: Ja.

D: Du har sagt det här, men på olika ställen så här.

S: Mm.

D: Som jag har förstått det. Men det...

S: Och det skulle vara enmansjobb.

D: Mm. Just den här sammanhållna, sammanfattande beskrivningen blir ju värdefull, då kan man se på ett ställe vad du säger egentligen.

F: Vi kan väl lägga till till protokollet då, att Per Svensson har gjort en sammanfattning av vissa delar av det vi pratade om innan pausen. Jag hann inte säga till då att förhöret återupptages kl. 0225, förlåt 14.35.

F: Jag har en fråga till här när det gäller dina kontakter med [REDACTED] och det är då alltså efter det att Christer Pettersson har blivit gripen som misstänkte för mordet. Då hörs ju [REDACTED] av två poliser från Palmegruppen och det, under det förhöret, så var du närvarande som försvarare, eller advokat.

S: Mm.

F: Kommer du ihåg vad ni pratade om kring det här förhöret, före och efter förhöret?

S: Nej, jag minns det där att han skulle höras, och av mig får dom inte ut nånting. Jag samarbetar inte med polisen, det var den där stenhårda kommentaren han hade.

F: Hade han några kommentarer till dig, om..., han skulle ju ändå höras om mordet på Olof Palme och höras om Christer Pettersson, det förstod han ju. Hade han några kommentarer till dig om det då?

S: Den kommentar jag minns, det var att han på något sätt höll tummarna för att Christer Pettersson skulle klara det här och kunna fullfölja den plan dom hade. Det är det enda jag minns att dom kommenterade, att han..., och han inte ville medverka att sätta dig någon på livstid. En kåkkompis, så att säga. Det var den inställningen han hade då. Varför han sen ändrade sig och var beredd att offra då Christer Pettersson, det hade med knarket att göra, för det talade han om för mig väldigt noggrant, att han har det bättre på kåken. Fortsätter han och lever det här livet, har han det bättre på kåken.

Det var det argument han hade för att offentliggöra det s.k. testamentet eller hur det här hade gått till då.

F: Vid det här förhöret som hölls då med [REDACTED] så sa han ju så här, att han i princip inte kunde utesluta att Christer Pettersson skulle kunna ha gjort det här för att hjälpa honom på nåt vis., för han trodde att han skulle hjälpa honom på nåt vis.

F: Ja, han visste att Christer Pettersson skulle göra det här. Det var ju bara ett försiktigare sätt att formulera sanningen. Det var inte så att., du fick ingen uppfattningen om att det kunde vara så att om nu Christer Pettersson hade gjort det här, så hade han kunna gjort det just av den anledningen att han trodde att [REDACTED] ville...

S: Nej, det är ju den här överenskommelsen som ingicks sista dygnet innan [REDACTED] greps..., det gäller svart på vitt hur det låg till. Det var ju, sammanfattningsvis, överenskommet hämnden på staten. [REDACTED] hatobjekt. Kungen först, Palme sen, dom två främsta företrädarna och...

F: Men då...

S: ...vänta, dom sa ju också då hur det här skulle gå till, dom överenskom ju hur det ska gå till, ej sprängning, skjutning, närstrid, det skulle dödas öga mot öga. Det skulle vara den här tuffheten, så redan där vid förhörssituationen så visste ju [REDACTED] allt som han har berättat för mig senare efter hand gett, gett lite grann varje gång, allt det där kände han ju till då, men jag vet att han hade väldiga ruelser för att, att Christer Pettersson skulle

hamna på livstid, men att det där svängde i takt med att han själv gjöts in på livstid och att Christer Pettersson knarkade ner sig mer och mer, så föll det bort. Han har det bättre på kåken, det var den kommentar som han hade.

D: En fråga, för säkerhets skull. Du kanske har besvarat indirekt redan, den här uppgiften från [REDACTED] om att han skulle ta hämnd på samhället genom att skjuta dom två främsta företrädarna för staten. Det är inte så att du fick höra det utav [REDACTED] redan före mordet på Olof Palme?

S: Nja, det han sa när domen föll, det var ju att han skulle ta en blodig hämnd och att nu ska dom djävlarerna få se vem dom leker med. Det var inte dom där klara beskeden. Det var antydningar om en mycket blodig hämnd. Sen har, har jag ju det här i bakhuvudet med brevet till [REDACTED] och nån kamrat och brevet till [REDACTED] [REDACTED] och så vidare. Han hade haft väldigt kraftfulla uttalanden i den här riktningen tidigare, men här blev det nån bekräftelse att nu spetsas det till, att det blev mera konkret när han sa så här då när domen hade fallit. Det var väldigt obehagligt och jag kommer ihåg särskilt en sak som jag tänkte på då och som jag tyckte var tur på nåt sätt, när han sa det här med att domen hade fallet och det var när han antecknade alla bilnummer.

Vi hade syn ute på Ingarö i samband med stora bombmålet och han antecknade bilnumren på domarnas bilar och åklagarens bil och det där upptäcktes och det blev en tillspetsad situation där man tog av honom det här och då minns jag efteråt, att han var jävligt förbannad att det där hade upptäckts och han sa så här till mig, sedan man tagit av honom lappen, kan inte du skriva upp bilnumren. Ja, vad ska vi med dom till. Och det talade

han om för mig sen, att det skulle han lämna just till Christer. Christer Pettersson skulle ha dom här bilnumrena, så att han avslöjade tankegångar konkret också då som har och göra med Christer Pettersson, att han, dom på något sätt jobbade för att hämnas om han blev dömd. Det fanns med redan vid den här synen och han nämnde då, att det skulle han ha lämnat till Christer, men jag skrev aldrig upp några bil-nummer. Jag sa till honom att jag vill inte syssla med sånt här.

D: Men såvitt du ju kan komma ihåg då, så det här med att, preciserade hotet mot dom två främsta företrädarna för staten, det har du inte hört talas om förrän efter mordet faktiskt hade ägt rum, mordet på Olof Palme?

S: Jag måste tänka efter. Ja, det är efter mordet. Det är efter mordet. När han säger att jag ska ta en blodig hämnd och nu ska dom djävlna få se vem dom leker med. Det är min bestämda uppfattning att före det har jag inte fått det här, dom här beskeden, att det handlar om Palme och Kungen, utan det kom efter.

F: Om det inte är några flera frågor kring det här så tänkte jag gå över till lite grann vad som avhandlades i media efter förra förhöret, att.. Det finns ju påståenden där som vi kanske ska klara ut för, så att utredningen får dom rätta förhållanden här.

S: Det ligger ju fast det jag har sagt tidigare. Det som har hänt i media, det är ju felvinklingar och missförstånd och dumheter, för det kan ju vara bra att reda ut det.

F: Vi kan väl ta några uttalanden här i alla fall. Det var.. TV2, ett program 970319, Svar Direkt och där säger du då i sändningen, att [REDACTED] har ritat ut var vapnet är kastat efter en berättelse av mördaren. Är det något uttalande som du kommer ihåg och i så fall vad grundar du det på?
Det här är alltså från TV.

S: Det här är alltså att han har ritat ut, strukit för Klarabergskanalen och närheten av Centralen eller nånting, som han har skickat till mig och strukit för och det är min uppfattning. Om jag säger, efter instruktion från mördaren, det är min uppfattning att det är Christer Pettersson som har, som har gett honom den här informationen, men det är ingenting som [REDACTED] har sagt till mig.

F: Så att det som finns, det är den tidigare nämnda tidningsartikeln...

S: Ja.

F: ... och ingenting annat...

S: Ingen karta eller nånting som media har spekulerat i.

F: Sen då står det relaterat i flera dagstidningar, att det finns en klar skiss var vapnet är kastat...

S: Det är spekulationer från media.

F: Att han har ritat in var mordvapnet dumpats i vattnet t.ex.?

S: Mm. Det är spekulationer från tidningarna.

F: Det är ingenting som överensstämmer med sanning?

S: Det som finns, det är det vi har i utredningen och att han har strukit för i en tidningsartikel.

F: I Göteborgsposten så finns det en artikel 970320, alltså i mars då, när gick orden ut att Palme skulle mördas, frågar journalisten, och så kommer då svaret, "det var strax före jul 1985 och detta genom kodade meddelanden från Kumla".

S: Helt fel.

F: Det är helt fel?

S: Mm. Det har ju inte gått ut någon order om mord, utan det är överenskommelsen i december 1985, eller vad säger jag, 1983.

F: 1983.

S: 1983. Det är den överenskommelsen ute på Ingarö, strax före innan han greps och [REDACTED] hade just, då i samband med, sprängt sig i luften. Jag har ingen uppgift om någon kommunikation mellan Christer Pettersson och [REDACTED] sedan han blev gripen. Som jag talat om tidigare.

F: Sen finns det en art., ett TT-meddelande där du skulle ha sagt, "av allt material är det bara en liten del som lämnats till Palmeutredarna. Jag har lämnat över det som jag tyckte var viktigast", säger han, Per Svensson.

S: Mm. Och det jag har i mitt arkiv, det är ju en trave på minst en meter som är., material som har med [REDACTED] att göra. Vi har skummat översiktligt det som ligger i tiden då 1985 kan man säga då och fram och titta, finns det nånting som är av intresse och det har jag plockat ut. Det finns, utöver det som jag lämnar idag nu så finns det inget dokument som jag tycker har nåt intresse.

F: Är det nåt...

S: Det handlar ju om dom här målen och det handlar ju inte om mordet på Palme.

F: Det handlar alltså om bombmålet?

S: Ja. Och brevbombsmålet och sängkamarjävet och...

F: Det är alltså förundersökningsprotokoll och domar och så vidare?

S: Mm. Så det finns inte nåt, nåt material nu där jag har valt ut vissa delar och lämnat in och det kan finnas mera som av intresse, utan det som har och göra med det här nu, det finns redovisat. Det finns ingenting kvar.

F: Om det skulle uppstå ett sånt önskemål finns det, skulle det finnas möjlighet för polisen att titta på dom där handlingarna i så fall?

S: Ja då, den möjligheten finns.

F: Ja, det sista som jag tänkte fråga och som har stått i tidningarna, det är Länstidningen, tidningen i Östersund den 27/3 också och det står, "nu lägger jag locket på, men jag har flera tunga grejer kvar i det här fallet".

S: Flera tunga grejer.

F: "Flera tunga grejer kvar".

S: Det enda jag hade kvar, det [REDACTED] påstår är Christer Pettersson och Christer Petterssons originalbrev till honom som inte är påtecknat på nåt sätt och där han själv har skrivit och det har jag lämnat in i dag. Det är det jag tycker är det tyngsta dokumentet som jag hade, när det gäller kommunikation dom emellan som gäller Palmehatet och så vidare.

F: Ska vi då göra en kort paus i förhöret igen, eller har åklagare Danielsson en fråga.

D: Fråga. Kanske inte frågan är så spekulativ, men det svar som jag begär utav dig kommer med nödvändighet att vara lite spekulativ. Det är så att [REDACTED] är ju en ovanlig karaktär på många sätt och du är ju den av oss i varje fall som känner honom allra bäst, självklart. Kan det vara så att [REDACTED] berättade såna här saker för dig och kanske för omgivningen

annars också, för att han ska växa i betydelse inför omgivningen eller inför framtiden, rättshistorien, eller hur man nu vill se. Att han blåser upp sig själv och sin omgivning genom att ha ett finger med också i mordet på Olof Palme.

S: Svaret är ett bestämt nej. Hans hat mot rättssamhället och att Dencker gick i säng med [REDACTED] Han visade för mig, ville spela upp, men det gjorde jag hemma, dom här illegala bandupptagningarna som visar att det här jävet, som jag kallar det för, pågick under hela tiden han satt på Kumla också, alltså det var ett kärleksförhållande som pågick i tre år cirka. Inte bara som man säger, emellan häktning och Tingsrätt, eller om det var mellan Tingsrätt och Hovrätten.

Just det här med att åklagaren tog hans sambo, fick honom inlåst. Fick [REDACTED] att uppträda som ett huvudvittne i rättegången mot [REDACTED] då. Fick honom fälld. Fortsatte att umgås med henne. Att han inte fick upprättelse, att han dömdes i stora bombmålet med brevbombsdomen som en hörnpelare. Allt det här lagrade sånt fruktansvärt hat så att han skulle, att det fanns någon drivfjäder, att han skulle synas, det bli mera betydelsefull..

Det ser jag som helt uteslutet, utan det var ett genuint samhällshat som riktade sig mot dom främsta företrädarna utav staten. Det var det som drev honom. Ingenting annat. Det var ett sjukligt hat, mycket otäckt hat som han hade, och det här när han sa då att blod ska flyta på Stockholms gator och jag ska ta en hämnd som ska gå till, till kriminalhistorien, det sa han ju långt innan Palme blev mördad. Det är ju inte nån roll som han har velat

inta efter. Att han vill ta på sig, att vara huvudmannen sen Palme blev mördad.

Dom här uttalanden som är dom tuffaste och grövsta och dom mest hemska uttalanden som har gjorts av nån nu levande svensk eller alltså i modern kriminalhistoria, dom., det lades fast innan nåt mord hade skett, så att för mig är det, är det.. Jag är helt övertygad om att det är på det här sättet, att Christer Pettersson fullföljde den överenskommelsen dom hade från december 1983, men gjorde det slumpvis i fel ordning och sen att han inte fullföljde har med hans knarkande att göra. Blev inte kapabel. Det är så jag ser det.

F: Klockan är 1450, då gör vi en liten paus här för att kunna gå igenom dom handlingar som Per Svensson har lämnat över i samband med förhöret.

F: Ja, vi har nu efter pausen återupptagit förhöret klockan 1500 och vi har efter att ha gått igenom dom här handlingarna som Per Svensson har lämnat över, funnit att vi för närvarande inte behöver ställa några frågor om detta, utan i så fall återkomma senare. Därför avslutas förhöret...

D: Får jag fråga, det är ingenting som du själv vill tillägga, nån fråga som vi har glömt att ställa, som du tycker är viktigt att svara på?

S: Nej, det var den frågan som du ställde på slutet som jag funderade lite över. Just möjligheten att [REDACTED] för att han ska bli betydelsefull, ta på sig den här rollen i efterhand och det vill jag lägga fast en gång till, alltså det här otroliga hatet som byggdes upp, att han redan innan Palme blev

skjuten, lång tid innan, har fällt dom här yttrandena, att han ska ta en hämnd som ska gå till svensk kriminalhistoria, det innebär att han har lagt fast färdriktningen innan mordet har skett. Det är inte efter hand som han har trätt in på arenan. Det vill jag understrukna.

F: Ja, tack då avslutar vi förhöret klockan 1503.

Stockholm som ovan

Paul Johansson, krkom

1997-10-07/GT